

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 STOCKHOLM

HÖGSTA DOMSTOLEN
JS 23

INKOM: 2022-02-16
MÅLNR: B 1886-21
AKTBIL: 24

Yttrande i mål B 1886-21

Högsta domstolen har berett riksåklagaren tillfälle att ge in yttrande över Ossat Sharafis inlägga av den 10 februari 2022.

Det är riktigt som påtalas av Ossat Sharafi att 36 kap. 2 § brottsbalken inte är tillämplig i målet. Åklagaren har emellertid yrkat att de i beslag tagna cigaretterna ska förverkas enligt 36 kap. 2 § alternativt 3 § brottsbalken. Eftersom 2 § inte är tillämplig måste underrätterna ha tillämpat 3 § 1. Under den sist nämnda paragrafen faller alla typer av brott, även brott enligt specialstraffrätten och det finns inget krav på att den befarade brottsligheten ska vara av allvarlig art.

Noteras kan att det i den nu gällande lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter har införts en förverkandebestämmelse (10 kap. 7§). I propositionen till den nya lagen konstaterades att avsaknaden av en särskild förverkandebestämmelse i den tidigare gällande tobakslagen hade medfört svårigheter att förverka tobak som varit föremål för brott. Det konstaterades att det var de allmänna reglerna om förverkande i 36 kap. brottsbalken som fått tillämpas. När det gäller sakförverkande nämndes 36 kap. 3 § 1. Av de stickprovsvisa nedslag som Tobaksdirektivsutredningen gjort framgick att domstolarna hade behandlat frågan om förverkande av tobak med stöd av reglerna i 36 kap. brottsbalken på skiftande sätt. Den nya bestämmelsen motiverades med att förverkande fyller en viktig funktion, eftersom det inte bara hindrar gärningsmannen från att göra vinning på sin brottslighet utan även kan motverka fortsatt brottslighet. Detta angavs gälla såväl vid grov brottslighet som vid brottslighet av mindre allvarligt slag.

Riksåklagaren har inget ytterligare att anföra i målet.

På riksåklagarens vägnar

Lars Persson